Awitaminozy w getcie

Kategorie: Zjawiska

Brakom ilościowym w odżywianiu się ludności getta towarzyszą braki jakościowe, m.in. niewystarczające ilości witamin, powodując nagminne awitaminozy (Awitaminoza). W 1940 r. występuje najczęściej szkorbut[1] (pociągając za sobą kilka zgonów), który ustępuje od lata 1941 r. pierwsze miejsce pelagrze (vide). Zimą 1942/1943 pojawia się jako popularna bardzo dolegliwość osteomalacja[2] (vide Vigantol), obok której występuje tetania[3]; krzywica w tym czasie jest bardzo rzadką chorobą a w getcie. Do często spotykanych awitaminoz u dzieci należy xerophtalmia[4]. Prawdopodobnie liczne poronienia, krwotoki, schorzenia wątroby i nerek (kamice), owrzodzenia należy przypisać przynajmniej w części brakowi odpowiednich witamin. Latem 1942 r. zanotowano 55 b zgonów z powodu awitaminozy.

Jerachmil Bryman

Przypisy

1 Szkorbut – choroba wielonarządowa wywołana niedoborem witaminy C.
2 Osteomalacja – rozmiękanie kości. Występuje u osób, u których brakuje witaminy D3.
3 Tetania – tężyczka (nadmierny skurcz mięśni). Występuje przy niedoborze wapnia we krwi.
4 Xerophtalmia – wysychanie spojówki i rogówki lub całego oka. Może prowadzić do ślepoty. Spowodowane bywa niedoborem witaminy A, wyniszczeniem organizmu.

Źródła

Encyklopedia, s 9.

Tagi

aprowizacja głód zdrowotność życie codzienne

Data aktualizacji: 07-11-2026

Data dodania: 07-07-2023